LUPTĂTORII ROMÂNI AU ȘANSE REALE DE AFIRMARE LA J.O. DIN 1976.

ATENȚIE, ÎNSĂ, LA PREGĂTIREA (ȘI PROMOVAREA) TINERETULUI, LA ACOPERIREA VALORICĂ A CATEGORIILOR!

PRETENȚIILE LA TITLURI ȘI MEDALII SÎNT PE DEPLIN ÎNDREPTĂȚITE

Așadar, astăzi e rîndul luptelor (greco-romane și libere) să participe la colocviul preolimpic inițiat de ziarul nostru cu intenția, mărturisită încă înainte de debutul atletismului, de a înfățișa cititorilor — și, deopotrivă, organelor sportive, tuturor factorilor interesați — principalele aspecte și puncte de referință din activitatea loturilor care se pregătesc pentru o reprezentare de prestigiu a sportului românesc la Jocurile Olimpice din 1976, de la Montreal.

Înaintea oricăror alte comentarii sau anticipații, credem că trebuie să reamintim (o facem și de această dată cu multă satisfacție) locul fruntaș ocupat statornic, de multă vreme, de luptele greco-romane și libere în ierarhia valorică a sporturilor din țara noastră, contribuția substanțială adusă, de-a lungul anilor, la strălucirea vitrinei celor mai prețioase trofee, titluri și medalii, ale Jocurilor Olimpice, campionate mondiale și europene. *Spunem aceste cîteva cuvinte desigur pentru că elogiul adus luptătorilor români ni se pare absolut îndreptățit și pe deplin meritat. Dar lucrurile trebuie bine înțelese.* Tocmai bogatul palmares despre care vorbim, tocmai valoarea autentică, demonstrată de atîtea ori și, *în consecință, exprimată în „aur", „argint" și „bronz",* justifică pretențiile mai mari, mereu crescute, față de acest lot al performerilor și medaliaților. *De aceea, încercînd să răspundem întrebării înscrise pe genericul rubricii noastre, ne propunem să prospectăm mai larg valorile, dar și perspectivele, posibilitățile lor de realizare — și de depășire — în măsura în care vor fi eliminate minusurile încă existente, în măsura în care se vor depune mai multe eforturi, mai multă pasiune și exigență.*

Dintre factorii destul de numeroși care determină, după opinia noastră, răspunsurile cele mai apropiate de posibilitățile reale de afirmare olimpică ale sportului luptelor, primordial ni se pare a fi SEZONUL COMPETIȚIONAL INTERNAȚIONAL, ANALIZA EVOLUȚIEI ȘI A REZULTATELOR OBȚINUTE DE REPREZENTANȚII NOȘTRI. *Cu atît mai mult cu cît pe agenda marilor întreceri ale anului 1973 au figurat campionate mondiale — de seniori și juniori, campionate europene, Jocurile Mondiale Universitare, Balcaniada, precum și o serie de întîlniri internaționale — deci un program extrem de bogat, care a prilejuit o excelentă verificare a valorilor, a potențialului de care dispune fiecare dintre loturi — de seniori, juniori, tineret, speranțe.* Ceea ce este, credem, foarte important nu numai pentru comentarea bilanțului 1973 ci și pentru anticiparea realistă a șanselor luptătorilor români pentru ediția Montreal a Jocurilor Olimpice.

DACĂ OLIMPIADA '76 AR FI MÎINE...?

PERFORMANȚE DE PRESTIGIU, DAR ȘI OSCILAȚII VALORICE

Începem cronica anului 1973 arătînd că luptătorii români au avut de susținut — la ambele stiluri — examene extrem de importante și, în același timp, de mare dificultate. Să le amintim: campionatele mondiale de seniori (Teheran), campionatele europene (Lausanne — libere și Helsinki — greco-romane), Universiada (Moscova), campionatele mondiale ale juniorilor (Miami Beach), Balcaniada de tineret (Timișoara) și, desigur, alte întîlniri internaționale de prestigiu. CUM AU ABSOLVIT LUPTĂTORII NOȘTRI ACESTE EXAMENE ALE ANULUI POST-OLIMPIC? CE A ARĂTAT — MAI ALES DIN ACEST PUNCT DE VEDERE — BILANȚUL '73?

Nici o prezență pe podiumul de la Lausanne!

Vom începe prezentarea propusă în ordinea cronologică a desfășurării principalelor competiții de seniori ale anului trecut. Primii angajați în greaua cursă a afirmării internaționale au fost luptătorii de libere, care au participat la sfîrșitul lunii martie la campionatele continentale de la Lausanne. **Trebuie să spunem că acest debut competițional al luptătorilor a fost sub nivelul posibilităților. Nici unul dintre reprezentanții noștri n-a reușit să urce pe podiumul de premiere.** Cele mai bune rezultate le-au obținut Iancu Vanghelici (48 kg) și Vasile Iorga (82 kg), care s-au situat pe locul IV, Petre Cearnău (52 kg) și Ladislau Simon (+100 kg) au încheiat competiția pe locul VI. Comportarea necorespunzătoare a reprezentanților luptelor libere din România a făcut obiectul unei analize temeinice în cadrul forului nostru de specialitate, cu acest prilej luîndu-se măsuri ce s-au dovedit, apoi, pe cît de binevenite, pe atît de eficiente.

Gh. Berceanu — al treilea titlu de campion european

La competiția de același nivel, de la Helsinki, **sportivii din cadrul celuilalt stil, greco-romane, au evoluat mult mai aproape de valoarea lor, realizînd performanțe meritorii.** Dublul campion mondial, medaliat cu „aur" și la J.O., Gheorghe Berceanu, a cucerit pentru a treia oară titlul de cel mai bun luptător al continentului la categoria cea mai mică. Nicolae Martinescu, prezent de mai bine de zece ani în rîndul fruntașilor categoriei 100 kg, și-a onorat și de data aceasta cartea de vizită, ocupînd cea de-a treia treaptă a podiumului de premiere. Doi debutanți la o competiție de acest nivel, Nicu Gingă (junior) și Eugen Hupcă, au ocupat locul IV la categoriile 52 kg și, respectiv, 68 kg. De asemenea, alți doi tineri concurenți, Marin Dumitru (57 kg) și Adrian Popa (74 kg), au confirmat așteptările, clasîndu-se pe locurile V și, respectiv, VI.

Cea mai bogată colecție de medalii

Campionatele mondiale universitare de la Moscova au confirmat, de asemenea, clasa ridicată pe plan mondial a luptelor din țara noastră. La greco-romane, Gheorghe Berceanu s-a clasat, din nou, pe primul loc la categoria sa, iar Nicu Gingă, Ion Păun și Staicu Olteanu au cucerit medaliile de argint. De asemenea, Victor Dolipschi a obținut medalia de bronz. Tinerii Mihai Boțilă și Adrian Popa s-au clasat și ei pe locuri meritorii (Boțilă — locul IV, iar Popa — V). **Întrecerile de libere au confirmat părerea că rezultatele slabe obținute la Lausanne au constituit un simplu accident.** Dintre cei cinci reprezentanți ai țării noastre la concursul de la Moscova, patru s-au clasat pe locuri fruntașe, iar trei au obținut chiar medalii: Vasile Iorga (82 kg) și Ladislau Simon (+100 kg), pe cele de argint, iar Emilian Cristian (74 kg), pe cea de bronz. Ion Arapu (52 kg) s-a clasat pe locul IV. A fost competiția cu cea mai bogată colecție de medalii pentru luptătorii români.

Teheran — strălucita victorie a lui Nicu Gingă și excelentul bilanț al echipei de „libere"

Dar, cele mai mari întreceri ale anului care s-a scurs au fost campionatele mondiale de la Teheran. Întrecerile din capitala Iranului au constituit un nou prilej de confirmare a valorii internaționale a sportului luptelor din România. Primii care au intrat în concurs au fost sportivii de la libere. **Ei au dorit din toată inima să schimbe impresia nefavorabilă ce se formase în urma participării la competiția continentală de la Lausanne. Și au reușit.** Deși echipa țării noastre era formată numai din cinci luptători (deci, jumătate din numărul categoriilor), reprezentanții noștri au reușit să acumuleze 12 puncte, rezultat care a situat țara noastră pe locul VI în clasamentul neoficial pe națiuni.

Vasile Iorga a fost distins cu medalia de argint la categoria 82 kg (și numai o decizie injustă a juriului l-a privat de titlul de campion mondial), iar tînărul Ladislau Simon s-a clasat al treilea în întrecerea celor mai buni grei din lume. Participînd pentru prima oară la o competiție de acest nivel, semigreul Enache Panaite a terminat concursul pe un promițător loc IV.

În întrecerile de greco-romane, un alt tînăr talentat și excelent pregătit, Nicu Gingă a făcut ca tricolorul românesc să fie ridicat pe cel mai înalt catarg. El a cucerit titlul de campion mondial la categoria 52 kg, reușind o performanță pe care îndrăznim să o apreciem ca singulară, greu de egalat: încă la vîrsta junioratului, într-un singur an, el a cucerit titlurile de campion național de juniori, tineret, seniori, campion mondial de juniori, medalia de argint la Universiada de la Moscova și titlul de campion mondial la seniori!

Prima participare: trei titluri mondiale!

Nu putem încheia această succintă trecere în revistă a unui întreg an competițional fără să amintim realizările tinerilor noștri luptători, cei ce poartă speranțele iubitorilor acestei discipline sportive pentru confruntările internaționale viitoare. **În anul 1973 țara noastră a fost reprezentată pentru prima oară la cea mai mare competiție internațională rezervată juniorilor — campionatele mondiale de la Miami Beach.** Dacă participarea sportivilor de la stilul libere n-a fost încheiată cu un succes deosebit, juniorii de la greco-romane au întrecut așteptările. **Dintre cei cinci participanți, patru s-au întors medaliați, trei purtînd medaliile de campioni mondiali:** Constantin Alexandru, Nicu Gingă și Ion Dulică. A fost o performanță remarcabilă care a umplut de bucurie și speranță inimile celor ce îndrăgesc acest sport. Un semn evident că schimbul de mîine al acestei discipline poate duce pe culmi și mai înalte gloria sportului românesc.

Frumosul trofeu, pe care-l vedeți în fotografie, a încununat prima participare a reprezentativei de lupte libere a țării noastre la „Cupa țărilor latine". Iată delegația care ne-a reprezentat la această competiție (rîndul de sus, de la stînga la dreapta): N. Lazăr (medic), I. Crîsnic (antrenor principal), I. Bătrîn (antrenor), L. Ambruș, L. Șimon, V. Iorga, I. Dumitru, E. Panaite, I. Mureșan (antrenor), C. Popescu (arbitru); rîndul de jos: P. Androne, I. Arapu, P. Coman, Gr. Condurat.

Opt succese și — totuși — locul II!

Chiar dacă cele două loturi reprezentative de tineret (libere și greco-romane) n-au reușit să situeze țara noastră pe primul loc în întrecerea luptătorilor din Balcani, sportivii români s-au clasat pe locul secund la ambele stiluri, dar la diferențe foarte mici de puncte față de echipele Bulgariei, cîștigătoare de mulți ani ale acestei competiții. Luptătorii noștri de la acest nivel de vîrstă (în special cei de la libere) s-au comportat remarcabil, făcînd dovada unor calități fizice și de voință apreciabile. Sportivii de la greco-romane au dominat cu autoritate categoriile mici, patru dintre ei devenind campioni balcanici: Constantin Alexandru (48 kg), Mihai Boțilă (57 kg), Ion Păun (62 kg) și Adrian Sablovschi (100 kg). Colegii lor de la libere au întrecut așteptările, triumfînd și ei tot la patru categorii de greutate, prin Aurel Neagu (48 kg), Petroniu Androne (68 kg), Marin Pîrcălabu (74 kg) și Vasile Țigănaș (82 kg), Stelian Morcov (90 kg), sportiv în care se puneau justificate speranțe, s-a clasat al doilea numai datorită unei erori tactice comise într-un meci în care avea un avantaj categoric la puncte.

★

Acum, cînd am enumerat aproape toate rezultatele luptătorilor români în marile concursuri internaționale, putem afirma că acest an post-olimpic a fost fructuos pentru sportivii noștri. Succesele realizate sînt cu atît mai valoroase, cu cît au fost obținute în anul imediat următor disputării Jocurilor Olimpice, atunci cînd, pretutindeni, în activitatea celor mai mulți specialiști, a sportivilor de performanță au început acele îndelungi căutări și experiențe menite să descopere cele mai talentate elemente, să ducă la perfecționarea procesului de pregătire și, implicit, la creșterea performanțelor.

BILANȚ 1973

Competiția	Nr. participanți	Rezultate I	II	III	IV	V	VI	Total puncte
C.M. (gr.-rom.)	10	1	—	—	2	2	1	18 p.
C.M. (libere)	5	—	1	1	1	—	—	12 p.
C.E. (gr.-rom.)	10	1	—	1	2	1	1	20 p.
C.E. (libere)	10	—	—	—	2	—	2	
C.M.U. (gr.-rom.)	10	1	3	1	1	1	—	31 p.
C.M.U. (libere)	5	—	2	1	1	—	—	17 p.
C.M. juniori (gr.-rom.)	6	3	1	—	1	—	1	30 p.
C.M. juniori (libere)	3	—	—	—	1	2	—	7 p.

PALMARES OLIMPIC

Lupte greco-romane

Ediția	Nr. participanți	Rezultate I	II	III	IV	V	VI	Total puncte
1952	7	—	—	—	—	3	—	6 p.
1956	4	—	—	1	1	—	1	8 p.
1960	7	1	1	1	—	2	—	20 p.
1964	8	—	1	2	1	1	—	18 p.
1968	8	—	1	2	1	2	—	20 p.
1972	10	2	—	1	—	1	3	23 p.

Lupte libere

Ediția	Nr. participanți	Rezultate I	II	III	IV	V	VI	Total puncte
1964	4	—	—	—	—	—	1	1 p.
1968	4	—	—	—	1	1	—	5 p.
1972	10	—	—	1	—	3	1	11 p.

În cursa pentru titularizare...

În vederea participării la viitoarele Jocuri Olimpice, Colegiul central de antrenori a alcătuit loturile lărgite pentru cele două stiluri, din care vor fi selecționate echipele participante la turneul olimpic de la Montreal.

GRECO-ROMANE (Grupa I): Gh. Berceanu, C. Alexandru, N. Gingă, M. Dumitru, M. Boțilă, I. Dulică, I. Păun, N. Martinescu, Z. Szilak, V. Dolipschi, A. Popa; **(grupa a II-a):** I. Gibu, F. Răduț, P. Arcadie, A. Szabo, E. Hupcă, N. Mihai, Gh. Ciobotaru, V. Prențiu, V. Fodorpataki, D. Mânea, R. Codreanu, A. Savlovschi, T. Ignătescu; **(GRUPA A III-A):** S. Botez, T. Horvath, C. Radu, C. Lucacela, S. Olteanu, T. Lucescu, P. Dicu, C. Leca, V. Enache, V. Gheorghe, M. Gall, I. Ciobanu, S. Rusu, M. Secoșan, L. Paraschiv, I. Bădică. Antrenori: I. Corneanu, I. Cernea, N. Pavel, D. Cuc, I. Marinescu.

LUPTE LIBERE (Grupa I): V. Iorga, L. Simon, E. Cristian, E. Panaite, I. Arapu, A. Neagu, P. Androne; **(grupa a II-a):** I. Vanghelici, V. Tigănaș, M. Pîrcălab, I. Dumitru, S. Morcov, P. Coman, T. Seregheli, C. Zanier, V. Enache; **(grupa a III-a):** Gh. Ștefan, G. Condrat, F. Moț, Gh. Eremia, E. Butu, P. Brîndușan, Gh. Anghel, V. Gheorghiu, Gh. Dobrănel, N. Dorobanțu, L. Ambruș, A. Bălăianu, F. Arsene, T. Limbă, T. Stoian, V. Mihăilă, I. Kornuta, I. Lungu, I. Lup, N. Parepa, M. Voicu. Antrenori: I. Crîsnic, I. Bătrîn, I. Mureșan și T. Popescu.

Gheorghe Berceanu, deținătorul multiplelor trofee cucerite în marile întreceri internaționale, nu și-a spus ultimul cuvînt. El va reveni în curînd antrenamentele și, sperăm, va obține noi succese.

POT FI URCATE NOI TREPTE ÎN IERARHIA OLIMPICĂ

ESTE, ÎNSĂ, NECESARĂ VALORIFICAREA MAXIMĂ A POTENȚIALULUI EXISTENT

Simpla lectură a „fișierului" de rezultate și clasamente ale marilor competiții post-olimpice ne arată că **dacă într-adevăr starturile de la Montreal s-ar da mîine, sportul luptelor din țara noastră are îndreptățite motive să se prezinte cu fruntea sus, să spere în performanțe pe măsura poziției de prestigiu pe care și-a cucerit-o, prin talentul sportivilor și măiestria antrenorilor, pe plan internațional.** Ar fi, însă, greșit și periculos să fie luat în considerare **NUMAI** palmaresul trecut. Este necesară o permanentă confruntare a acestuia cu noile realități, cu schimbările produse în fiecare an și — în funcție de concluziile furnizate — să se găsească soluțiile pentru realizarea acelor performanțe care să asigure menținerea în plutonul fruntaș. Mai mult, pentru o afirmare deplină, ni se pare necesară astăzi și renunțarea la preocuparea exclusivă pentru simpla **MENȚINERE** a poziției cucerite. Se așteaptă — și, desigur, așteptăm acest lucru de la luptătorii români, de la tehnicienii care-i pregătesc — **atacarea curajoasă a unor poziții noi, superioare, în ierarhia celor mai bune echipe din lume.**

Ne place să credem că aceste lucruri sînt de-acum în atenția federației de specialitate; noi le-am subliniat pentru că ele s-au desprins caracteristic din analiza anului internațional 1973 și credem că ele pot direcționa mai bine și mai eficient viitoarea activitate de pregătire a lotului olimpic.

NU NUMAI MENȚIUNEA UNEI POZIȚII, CI CUCERIREA ALTORA — SUPERIOARE

Revenind la aprecierea șanselor noastre de ansamblu, pe echipe, ne propunem să ne ocupăm pentru început, de stilul greco-romane. Este neîndoielnic — și anul 1973 a adus confirmări în acest sens — că echipa de greco-romane dispune la această oră de valori certe, că în cadrul lotului este asigurată o pregătire corespunzătoare, antrenorii și luptătorii unindu-și, ca și altă dată, eforturile pentru a realiza performanțe cît mai înalte. Să spunem, însă, deschis, fără ocolișuri, că **DE LA LUPTELE GRECO-ROMANE, CA ȘI DE LA ALTE CÎTEVA SPORTURI, NU SE AȘTEAPTĂ DOAR REZULTATE BUNE CI NUMAI FOARTE BUNE, TITLURI ȘI MEDALII.**

Firesc, de aceea, ca — destul de aproape de Jocurile Olimpice de la Montreal — să semnalăm, odată cu rezultatele bune, **o anume scădere valorică generală înregistrată în anul trecut, îndeosebi la campionatele mondiale de la Teheran, competiție în care echipa țării noastre a ocupat doar locul 4 în clasamentul pe națiuni.** Nu dăm verdicte și sîntem împotriva unei false alarme, avem în vedere salutarul proces de întinerire a echipei, ca și absența de la aceste întreceri a multiplului nostru campion, Gheorghe Berceanu, fără îndoială candidat principal la medalia de aur a categoriei 48 kg, dar acel loc 4 de care aminteam este — totuși — o realitate nu tocmai plăcută și credem că nu la această poziție trebuie să se oprească obiectivele și ambițiile echipei noastre. Dimpotrivă. Trebuie să se țintească mai mult, nu numai la recucerirea locului 3 ci chiar la încă un pas, cel de „argint" în ierarhia mondială. La Teheran, echipa Poloniei a îndrăznit acest salt și spre surpriza generală a reușit! **De ce ar trebui să acceptăm ca un obstacol de netrecut valoarea actuală a unor echipe? De ce să nu învățăm din acea lecție a curajului, firește dîndu-i totala acoperire a muncii, a pregătirii, dar și a ambiției?**

Poate că Teheranul a fost doar o etapă, necesară și utilă prin concluziile furnizate specialiștilor și luptătorilor români, bilanțul în sine avînd o importanță relativă, în raport cu obiectivele olimpice. Poate că — este și părerea noastră — aici trebuiau, în primul rînd, cunoscute cît mai exact posibilitățile și perspectivele reprezentanților noștri la fiecare categorie în parte, măsura în care luptătorii români — unii consacrați, cu o lungă activitate internațională, alții debutanți, lipsiți de experiență — au sau nu posibilități de progres, astfel încît, la Jocurile Olimpice, echipa de lupte greco-romane a României să se prezinte nu doar prin cîteva individualități ci printr-o valoare de ansamblu, generală.

Retrospectiva sezonului post-olimpic, ca și studierea problemelor de selecție și pregătire caracteristice ultimei perioade, ne fac să credem că la Montreal echipa de greco-romane poate să ocupe un loc pe podiumul olimpic. Ceea ce ar însemna, desigur, un anumit număr de medalii și de puncte! Ajungem astfel la lucrul cel mai esențial: **valoarea reprezentanților noștri la fiecare categorie.**

„RADIOGRAFIA" CATEGORIILOR

Iată de ce considerăm potrivită acestui capitol prezentarea situației existente la cele 10 categorii de greutate. Nădăjduim că, la categoria 48 kg, **Gheorghe Berceanu**, complet restabilit, își va putea apăra titlul de campion olimpic și va continua astfel seria marilor sale succese. Ceea ce este sigur ni se pare faptul că pentru titularizare vom asista la o luptă sportivă mai mult decît interesantă, echilibrată, între multiplul campion și tînărul **Constantin Alexandru**, luptător evident dotat cu multe calități. La categoria 52 kg, „aurul" cucerit la Teheran îl recomandă pe **Nicu Gingă** printre favoriții viitoarei ediții a Jocurilor Olimpice, cu condiția ca el să nu se culce pe laurii acestei victorii, să persevereze în pregătire, îmbogățindu-și și perfecționîndu-și procedeele tehnice, care la Teheran au însemnat o surpriză pentru mulți adversari, dar nu e deloc sigur că așa se va întîmpla și la Montreal. Pentru categoria 57 kg pot aspira la titularizare: **Mihai Boțilă, Marin Dumitru** și campionul mondial de juniori **Ion Dulică** (în cazul în care **Ion Baciu** nu-i va convinge pe specialiști că nu și-a spus încă ultimul cuvînt...). **Ion Păun** domină — cel puțin la această oră — categoria 62 kg și tinerețea lui, calitățile fizice de care dispune, ne fac să credem că poate progresa pînă la aspirația îndreptățită la un loc pe podiumul olimpic. Mai greu sînt de apreciat șansele la categoriile 68, 74, 82 și 90 kg, unde titularii de astăzi — **Eugen Hupcă, Adrian Popa, Staicu Olteanu și Nicolae Neguț** — nu au reușit, în anul trecut, să facă dovada unei valori care să-i recomande pentru locuri fruntașe la Jocurile Olimpice. În toate aceste cazuri sînt necesare eforturi și căutări neîntrerupte pentru descoperirea și pregătirea altor elemente însă fără renunțarea grăbită la luptătorii amintiți mai sus. Nu știm dacă **Nicolae Martinescu** (categoria 100 kg) se va depăși pe sine însuși, cîștigîndu-și dreptul de participare și la viitoarea ediție a J.O., dar după toate probabilitățile, va trebui, în primul rînd, să depună eforturi serioase pentru a rezista asaltului tinerilor **Adrian Savlovschi** și **Zoltan Szilak.** În fine, la +100 kg, așa cum am mai scris, **Victor Dolipschi** are mari resurse și depinde numai de el, de plusul de strădanii în pregătire, pentru a urca din nou podiumul olimpic.

„LIBERELE" AU FURNIZAT MAREA ȘI PLĂCUTA SURPRIZĂ A SEZONULUI!

Anul 1973 a început cu un duș destul de rece pentru echipa de libere (explicat, în mare măsură, prin decalarea datei de disputare a campionatelor europene de la Lausanne), dar pînă la urmă seriozitatea în pregătire, munca intensă a antrenorilor și sportivilor, dorința lor de a nu mai trăi doar din strălucirea medaliilor obținute de sportivii de la greco-romane, și-au spus cuvîntul și, la campionatele mondiale de la Teheran, mica delegație a țării noastre (doar cinci luptători) **a realizat cel mai valoros bilanț din toate cele înregistrate pînă atunci la competiția supremă.** Ne-am convins astfel că și la libere există sportivi de autentică valoare, cu mari posibilități de progres, mai ales dat fiind faptul că unii sînt foarte tineri.

Ne gîndim, în primul rînd, la **Ladislau Simon** (categoria peste 100 kg), care încă la Teheran a făcut dovada posibilităților sale în disputa cu cei mai buni luptători din lume, la **Enache Panaite** (categoria 100 kg) — și el clasat pe locul 4 la C.M. din 1973 — la **Stelian Morcov** (categoria 90 kg), **Emilian Cristian** (categoria 74 kg), **Petroniu Androne** (categoria 68 kg), **Ion Arapu** (categoria 52 kg), **Aurel Neagu** (categoria 48 kg), tineri luptători de la care se așteaptă salturi valorice importante.

Prima șansă de afirmare olimpică o deține însă, după părerea noastră, excelentul **Vasile Iorga**, sportiv consacrat, cu un frumos palmares internațional, exemplu de conștiinciozitate în pregătire și conduită.

Inserăm, așadar, cu plăcere constatarea că anul 1973 a fost pentru stilul libere un moment de reală cotitură, care a pus în evidență atît talentul și calitățile sportivilor, cît și priceperea antrenorilor.

Credem că nu greșim afirmînd că la ora actuală sportul luptelor din țara noastră are șanse reale de afirmare la viitoarea ediție a Jocurilor Olimpice. Pledează pentru o asemenea concluzie numeroasele performanțe ale anului post-olimpic, confirmarea valorică a unora dintre sportivii consacrați, ca și a celor mai mulți dintre tinerii promovați și, bineînțeles, atmosfera de muncă și răspundere instaurată de mai multă vreme în cadrul federației de specialitate, al loturilor reprezentative.

Față de justificatele pretenții pe care iubitorii sportului le au de la luptătorii fruntași este, însă, necesară o continuă preocupare pentru îmbunătățirea performanțelor, astfel încît la întrecerile de la Montreal reprezentanții țării noastre să cucerească noi poziții de prestigiu. Trebuie continuată, la fel de curajos — poate chiar mai mult — acțiunea de pregătire și promovare a tinerelor elemente. Se așteaptă în această direcție eforturi și o muncă de calitate nu numai la nivelul loturilor ci, în primul rînd, în unitățile de bază, în secțiile de lupte ale cluburilor și asociațiilor. Credem că îmbunătățirea procesului de pregătire la acest nivel, asigurarea continuității lui, pot determina în mare măsură progresele pe care le așteptăm de la mulți luptători. Spunem aceasta pentru că, din păcate, la cluburi și asociații pregătirea se face încă sporadic, adesea numai în preajma competițiilor, iar procesul de instruire a juniorilor păstrează limite scăzute, pe care aceștia le depășesc abia atunci cînd sînt selecționați în lotul național.

În ceea ce privește calendarul competițiilor internaționale, ne exprimăm părerea că el trebuie mai judicios corelat cu perioadele de pregătire, în așa fel încît el să înlesnească atingerea obiectivelor de performanță corespunzătoare diferitelor etape.

Fără îndoială, federația de specialitate, secțiile din cluburi și asociații, toate cadrele tehnice trebuie să-și reunească eforturile pentru valorificarea la un nivel superior a potențialului de care dispune sportul luptelor. Aceleași îndatoriri de răspundere revin, însă, și sportivilor, cei care — de fapt — sînt primii beneficiari ai condițiilor create pentru o deplină afirmare olimpică.

Pagină realizată de Dan GÂRLEȘTEANU și Mihai TRANCA

Fotografii din fototeca ziarului SPORTUL